

CHÚA NHẬT XXI THƯỜNG NIÊN – NĂM C:

BÀI ĐỌC I: Is 66: 18-21

Trích sách Tiên tri Isaia.

Đây Chúa phán: "Ta đã biết các việc làm và tư tưởng của chúng; Ta đến quy tụ mọi dân tộc và mọi ngôn ngữ: chúng sẽ đến và nhìn thấy vinh quang của Ta. Ta sẽ đặt nơi chúng một dấu lạ, Ta sẽ sai một số trong những người được giải thoát đến các dân ngoài biển, bên Phi châu và Lydia, là những dân thiện xạ, đến Ý-đại-lợi và Hy-lạp, đến những hòn đảo xa xăm, đến với những kẻ chưa nghe nói về Ta, và chưa thấy vinh quang của Ta. Chúng sẽ rao giảng cho các dân biết vinh quang của Ta, sẽ dẫn tất cả anh em các người từ mọi dân tộc đến như của lễ dâng cho Chúa, họ cỡi ngựa, đi xe, đi vông, cỡi la, cỡi lạc đà, đến núi thánh của Ta là Giêrusalem, khác nào con cái Israel mang của lễ trong chén tinh sạch vào nhà Chúa, Chúa phán như thế. Trong những dân đó, Ta sẽ chọn các tư tế, các thầy Lêvi: Chúa phán như vậy". [Vì chưng lời Chúa rằng: Cũng như Ta tạo thành trời mới, đất mới đứng vững trước mặt Ta thế nào, thì dòng dõi người và danh tánh các người sẽ vững bền như vậy".]

Đó là lời Chúa.

BÀI ĐỌC II: Dt 12: 5-7, 11-13

Trích thư gửi tín hữu Do-thái.

Anh em thân mến, anh em đã quên lời yên ủi tôi nói với anh em, như nói với những người con rằng: "Hỡi con, con chớ khinh thường việc Chúa sửa dạy, và đừng nản chí khi Người quở trách con; vì Chúa sửa dạy ai là kẻ Người yêu mến, và đánh đòn kẻ mà Người chọn làm con". Trong khi được sửa dạy, anh em hãy bền chí. Thiên Chúa xử sự với anh em như con cái: vì có người con nào mà cha không sửa phạt. Ngày nay, hẳn ai cũng coi việc sửa dạy là nỗi buồn khổ, hơn là nguồn vui, nhưng sau này, nó sẽ mang lại hoa quả bình an công chính cho những ai được sửa dạy. Vì thế, anh em hãy nâng đỡ những bàn tay bủn rủn và những đầu gối rệu ròi. Đường anh em đi, anh em hãy bạt cho thẳng, để người què khỏi bị triền chân, nhưng được an lành. Đó là lời Chúa.

SECOND READING: Heb 12: 5-7, 11-13

A reading from the Letter to the Hebrews.

Brothers and sisters,

You have forgotten the exhortation addressed to you as children:

"My son, do not disdain the discipline of the Lord
or lose heart when reproved by him;
for whom the Lord loves, he disciplines;
he scourges every son he acknowledges."

Endure your trials as "discipline";

God treats you as sons.

For what "son" is there whom his father does not
discipline?

At the time, all discipline seems a cause not for joy but
for pain, yet later it brings the peaceful fruit of
righteousness to those who are trained by it.

So strengthen your drooping hands and your weak
knees.

Make straight paths for your feet, that what is lame
may not be disjointed but healed.

Đó là lời Chúa.